

der ligger store Muligheder, naar de blot kunne blive udnyttede paa rette Maade, og naar nu Administrationen bliver delt, vil man bedre kunne henvende Opmærksomheden paa, hvad der egentlig skal bringe Indtægt.

Der er, som ærede Medlemmer ere gjorte bekendt med, fra et enkelt Kommissionsmedlem kommet Henvendelse om, at man nærmere skulde overveje denne store Sag og stille den i Bero. Men paa den anden Side er der fra fire af Kommissionens Medlemmer i Dag kommet en Henvendelse, hvori man tager meget bestemt Afstand fra den førstnævnte, og hvori man retter en stærk Anmodning til dette høje Ting om endelig at fremme dette Forslag i denne Samling. Som jeg begyndte med, vil jeg sige, at det neppe kan naas, hvis man lader Sagen gaa i Udvalg, og derfor har jeg i alt Fald for mit personlige Vedkommende stor Betænkelighed ved at tage et Ansvar i saa Henseende. Jeg mener, at som Forslaget foreligger, er det vel udarbejdet, og det kommer jo til Revision om 10 Aar, ligesom det ogsaa kan komme til Revision forinden, hvis man anser det for ønskeligt. Men man maa i alt Fald søge at indhente Erfaringer, forinden man gaar til noget andet end det, som her foreslaas. Man bibeholder en Del af det bestaaende, søger at forbedre og udvikle det saaledes, at det kommer særlig Grønlænderne til gode. Jeg vil derfor anbefale, at man undlader at lade denne Sag gaa i Udvalg, men lader den gaa umiddelbart til anden Behandling, saa at man kan haabe, at der er Udsigt til, at den kan tilendebringes i denne Samling.

Johansen: Der er gennem Tiderne gjort mange Forsøg paa at ordne Forholdene i Grønland, saaledes at det kunde blive til Fordel for selve Beboerne. At det ikke har været lige heldigt altid, kan man i og for sig ikke gøre til Genstand for nogen stærk Kritik, da det jo er et Land, der ligger saa fjernt fra os, at det er vanskeligt at sætte sig ind i Beboernes Forhold, saaledes som de virkelig ere. Man har ment at kunne ophjælpe Erhvervslivet deroppe ved at tage unge Mennesker her ned og oplære dem i Tømmer-, Bødker-, Smede- og Bøsemagerhaandværket, enkelte ogsaa i Handel, og det kan jo ogsaa være fuldt ud berettiget og anerkendelsesværdigt, at dette blev gjort. Men det, det kommer an paa, er at ophjælpe de naturlige Erhverv deroppe. Jeg er derfor overordentlig glad ved, at den højtærede Minister sidste

Sommer gjorde en Rejse op til Grønland for ved Selvsyn at sætte sig ind i Forholdene, før han tog fat paa at udarbejde sit Lovforslag om Grønland. Jeg erkender ogsaa, at det Udvalg, der har været nedsat, har gjort et betydeligt Arbejde, som det har været meget interessant at sætte sig ind i. De Erfaringer, som den højtærede Minister selv har indhentet i Grønland, og hans Undersøgelse af Forholdene samt dette Udvalgs Betænkning have dannet Grundlaget for Udarbejdelsen af det foreliggende Forslag. Og at dette har faaet det Indhold, det har, er sikkert grundet paa disse Omstændigheder.

Det gælder om at faa Folk deroppe i Grønland dragne med ind i selve det Arbejde, der maa gøres deroppe, baade paa den ene og den anden Maade. Man er jo ikke ved kunstige Midler i Stand til at faa et Folk til at gaa frem hverken i materiel eller aandelig Udvikling. Man maa drage det ind i selve Arbejdet. Det er det, der søges gjort i Lovforslaget, og derfor hilser jeg med Glæde dets Bestemmelse om Oprettelse af Kommunalraad. Jeg ved vel, at man har haft noget saadant deroppe hidtil, men Raadene have omfattet saa store Omraader, at de vist ikke have virket paa den Maade, de skulde, eller som det kan ventes opnaaet ved de i dette Lovforslag paa-tænkte mindre Kommuneraad, hvori den almindelige Befolkning kommer med i Styrelsen. Det vil have nogen Betydning, idet det vil give dem Ansvar og vække Interesse for de Sager, de faa med at gøre, ligesom jeg ogsaa indser, at naar de begynde at arbejde i Kommunerne, maa deres Blik og Virkeomraade føres videre gennem Landsraadet. Sammensætningen af Landsraadet vil ogsaa hjælpe med til at vække Interesse og Ansvarsfølelse hos Befolkningen. Først og fremmest kommer det dog an paa at ophjælpe de naturlige Erhverv, som ligge lige for for selve Beboerne, og da særlig deres Erhverv paa Havet. Det er beundringsværdigt, at disse Folk i deres skrøbelige Fartøjer vove sig ud paa det mange Gange vanskelige og lunefulde Hav og søge efter Fangst for at faa det nødvendige til Familiens Ophold. Men det, at blive en god Fanger, er ikke noget, de komme let til; det er kun gennem meget anstrengende Arbejde, at de naa at faa den Færdighed og Dygtighed, der maa til for at røgte dette Erhverv. Alt, hvad der kan gøres for at ophjælpe den Slags Erhverv, synes jeg, er naturligt og det vil fremme Interessen og Velstanden deroppe. Jeg tvivler heller ikke om, at der